No. 1112. **1850.**

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5,00; voor de buitensteden ƒ 6,00; franco door het geheele Rijk.

Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 13 DECEMBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 12 December.

Wij hebben niet ten onregte gezegd, dat de heer van Zuylen van Nyeveld in de zitting van Dingsdag eene redevoering heeft uitgesproken, die het *evenement* van den dag was; want in de zitting van Woensdag nog waren al de sprekers onder den invloed dier brillante improvisatie, die, hoewel zij het ministerie niet heeft gezuiverd van verdiende verwijtingen, ten minste levendig de noodzakelijkheid heeft doen beseffen, dat het ministerie moest worden behouden. Er is in de zitting van gisteren (Woensdag) niet één spreker geweest, die zich niet verpligt heeft geacht den wensch te uiten, dat het gansche ministerie staande blijft.

De heeren Westerhoff, Baud, Borret, de Lom de Berg en Gevers van Endegeest, die achtervolgens het woord bekwamen, waren het allen daaromtrent eens, dat zij het ministerie niet wilden in gevaar brengen. En de heer Dommer verklaarde, dat hij daarom de begrooting door hem in eene vorige zitting afgekeurd, zou aannemen

De heer Westerhoff, die tot de ministerieele partij behoort, was weinig tevreden met de begrooting. Hem was het duidelijk, dat daarop met eenigen goeden wil nog gemakkelijk, eenige tonnen gouds waren te bezuinigen. Het is jammer, dat hij zijn recept van bezuiniging niet heeft medegedeeld. Het ware dan mogelijk geweest de proef te nemen in hoe verre de overtuiging van den heer Westerhoff aan de Kamer ware mede te deelen. In alle geval vordert hij eene betere verdeeling van lasten; hij vindt in die vordering een steun in den heer de Lom de Berg, die de begrooting van middelen zal verwerpen, als hem het vooruitzigt niet wordt geopend, dat weldra de accijns op het geslagt, het gemaal en de brandstoffen zal worden afgeschaft.

De heer Baud geeft zich het genoegen, om den Staat onzer finantien als minder gunstig te doen voorkomen, ten einde de regering het verwijt te kunnen doen, dat haar finantieel karakter slordig is. De beweegreden, waarom de heer Baud de finantien der regering slordig vindt, bestaat daarin, dat onze middelen zonder de Oost-Indische baten niet voldoende zijn, en steeds nieuwe uitgaven noodzakelijk zijn geacht en zullen worden geacht, zonder dat daaraan evenredige bezuinigingen zijn voorgesteld. Als wij dat alles toegeven, dan vinden wij daarin niet het regt om de regering slordig te noemen. En in alle geval niemand minder dan de heer Baud is geregtigd om het der tegenwoordige regering lastig te maken met de kwestie van bezuiniging, waarmede het bestuur, waarvan hij zeer lang een voornaam lid is geweest, zich weinig heeft opgehouden. Als de heer Baud dan toch over bezuinigingen spreken wilde, dan zouden wij gaarne hebben gezien, dat hij, die meer dan iemand met onze koloniale zaken bekend is, hadde aangewezen wat er in den Oost op eene begrooting van 70 millioen nog zou te bezuinigen zijn.

De heer van Hoëvell heeft niet nagelaten het woord voor de regering tegen den heer Baud op te nemen, en het kon hem niet moeijelijk vallen aan een ieder te beduiden, dat het den heer Baud niet past, om het tegenwoordige gouvernement de les op te zeggen. De spreker uit Leeuwarden drong er zeer op aan, dat de regering toch hare toevlugt nemen zou tot schulddelging, als het eenige middel om onzen finantieelen toestand te verbeteren. Het had hem bevreemd, dat het ministerie in zijn antwoord op het verslag al de daarvoor aangewezene middelen als ongeschikt had van de hand gewezen. Hij bleef desniettegenstaande twee middelen aan de aandacht der regering aanbevelen, den verkoop der Banca-Tinmijnen en dien van woeste gronden op Java. Overigens hoopte hij ten slotte, dat het gouvernement ook op de koloniale begrooting een paar millioen zou weten te sparen.

De heer Luyben zal het ministerie ondersteunen, maar schijnt het hoofdstuk van Binnenlandsche zaken niet te zullen aannemen, dan tenzij daarin wordt opgenomen zijn amendement, waarbij aan het instituut voor doofstommen te St. Michiels-Gestel een subsidie van ƒ 2000 wordt verleend. Wij vertrouwen dat het voorstel van den heer Luyben ingang zal vinden. De minister, in zijn antwoord in het verslag, heeft beweerd, dat de finantien van het instituut gunstig staan, en vreest dat de vergunning van eene toelage de particuliere liefdadigheid zal doen verflaauwen. Als de minister daarvan zoo zeer overtuigd is, waarom trekt hij dan ook de toelage voor Groningen niet in? Wij zien overigens in den gunstigen toestand van de finantien van het instituut te St. Michiels Gestel geene reden om de aangevraagde hulp te weigeren; dewijl uit gebrek van de benoodigde fondsen veel wordt achtergelaten, wat tot meerderen bloei van het instituut noodzakelijk is.

De heer Luyben brengt daarenboven nog ter sprake de kwestie van de kerkelijke organisatie voor de Katholijken. De spreker uit 's Bosch heeft acte genomen van de verklaring der regering bij § 179 van haar antwoord op het verslag, waarbij zij zegt te willen, »dat de »katholijke" Kerk, even als ieder ander kerkgenoot»schap hier te lande, hare aangelegenheden op het ker»kelijk terrein *zelve* regelt." Maar hij heeft daarbij tevens de verklaring gevraagd van de woorden, die de regering daarop laat volgen, als zij zich het grondwettig regt voorbehoudt toe te zien, »dat de openbare orde »en rust door de daar te stellen kerkelijke organisatie »niet wordt gestoord." De heer Luyben heeft teregt opgemerkt, dat het grondwettig regt der regering zich bepaalt bij het verhinderen van openbare godsdienst, dat is van godsdienstoefening op straat, waar die de rust zou kunnen verstoren; maar dat er in de grondwet geen sprake is van kerkelijke organisatie, die zou kunnen worden verhinderd op grond dat eenige fanatieken daarom de rust zouden willen verstoren, gelijk zulks op dit oogenblik plaats heeft in Engeland tegen den kardinaal Wiseman. De heer Luyben vertrouwt, dat indien bij ons ter gelegenheid van eenige kerkelijke organisatie eenige ongeregeldheid ontstaan mogt; de regering dan haren pligt vervullen zal met de onruststokers te straffen. Hij verwacht dat de regering zich daaromtrent duidelijk zal verklaren. Indedaad, de behoefte bestaat dat de regering zich verklare. De uitdrukkingen, waarvan de regering zich heeft bediend, zijn zeer duister en schijnen geschreven met het doel om eene interpretatie te wettigen, die geen steun vindt in de Grondwet en voor de Katholijken hatelijk en ondragelijk is. De *Noord-Brabanter* van heden protesteert daartegen nadrukkelijk en met alle regt. En wij vereenigen ons met den heer Luyben om eene verklaring uit te lokken, die allen twijfel omtrent deze ons eens zoo gewigtige aangelegenheid moet weg nemen.

Na den heer Luijben treedt de heer van der Linden, één der vrienden van het ministerie, op, om den toestand der partijen in de Kamer te schetsen, en daaruit motieven te putten tot verdediging der regering. Hij wordt daarin ondersteund door den heer Hugenholz. Maar beiden werpen geen nieuw licht over de kwestie, en geven slechts aanleiding tot een protest van den heer van Goltstein, die beweert, dat er behalve de drie partijen door den heer v. d. Linden aangegeven, nog eene vierde bestaat, waartoe hij behoort. De heer v. d. Linden had gezegd, dat er was eene anti-revolutionnaire partij, eene gewijzigd behoudende, en eene ministerieele partij. De heer van Goltstein meent nu, dat er ook nog eene grondwetsherzienings-partij is, waartoe hij behoort, en die de herziening der grondwet, gelijk zij thans bestaat, zonder en dikwerf tegen den heer Thorbecke heeft tot stand gebragt. Wij nemen de vrijheid op te merken, dat dewijl de grondwet nu reeds twee jaar geleden is herzien, en door hem en de zijnen eene nieuwe herziening niet wordt gewenscht, de partij alzoo is vervallen en zich oplost in de andere partijen. Men heeft toch geene partij zonder doel.

In den loop der zitting heeft de heer van Hall het woord gevraagd, in de eerste plaats om te constateeren, dat de door hem geleverde cijfers niet zijn wederlegd, en dat het alzoo moet worden geacht te zijn bewezen, dat in het ministerie van binnenlandsche zaken in plaats van bezuiniging, heerscht eene neiging tot vermeerdering van uitgaven. In de tweede plaats heeft de heer van Hall zijne goedkeuring willen geven aan de beginselen in de vorige zitting door den welsprekenden woordvoerder van de regering, den heer van Zuylen van Nyeveld blootgelegd. De Spreker uit Ruurlo had gezegd: »Men zal mij vragen: welke is dan de rig»ting van dit bewind? Ik zal die rigting kort en dui»delijk schetsen: geen volks-souvereiniteit! geen demo»kratie! geen algemeen stemregt! Maar de constitution»neele monarchie, de uitvoering der grondwet; niets »meer, maar ook niets minder." De heer van Hall hoopt dat de regering zich daarmede rond en duidelijk zal vereenigen; en noodigt bepaaldelijk den minister van binnenlandsche zaken uit zich daaromtrent te verklaren. Hij verwacht daarvan, en wij met hem, dat daardoor een eind zal worden gemaakt aan veler wantrouwen, en eene toenadering in de Kamer zal worden bevorderd, die voor allen in het belang van het vaderland wenschelijk is.

DUITSCHLAND.

VI.

Wij eindigden ons laatst opstel met te zeggen dat de Klein-Duitsche Raad van Bestuur, die het uitvloeisel was van de constitutie door den Driekoningenbond ontworpen, niet in het minste geneigd scheen zich, ten gevolge van de instelling der interimaire bondscommissie, voor eene wijle te laten wegdenken, ten einde het *interim* niet te bemoeijelijken in zijn streven, van in overeenstemming met *alle* Duitsche vorsten, de grondslagen vast te stellen waarop eene goede verstandhouding der Duitsche vorsten en volkeren tot stand zou kunnen worden gebragt. Toen immers Pruissen zijne overeenkomst met den keizer van Oostenrijk ter kennis bragt van dien Raad van Bestuur, schonk die Raad wel zijne goedkeuring aan deze overeenkomst, doch, als wilde hij vooraf reeds alle pogingen door het *interim* in het werk te stellen, verijdelen, bepaalde hij te gelijkertijd, dat de verkiezingen voor den aanstaanden Rijksdag, waar het constitutie ontwerp van den Driekoningenbond in discussie zou genomen worden, ten spoedigste behoorden te worden uitgeschreven. Daar wordt niet veel scherpzinnigheid toe gevorderd om te begrijpen, welke geheime bedoeling men had bij deze laatste bepaling. Door nood gedwongen, had men er in toegestemd, voor den tijd van een half jaar in overleg met Oostenrijk te handelen. Het kwam er nu slechts op aan zich dien tijd ten nutte te maken, om, middelerwijl men den *schijn* had met Oostenrijk *gemeenschappelijk* te arbeiden aan het herstel van Duitschland, aan den Driekoningenbond eene volkomene uitvoering te geven, en de thans reeds door de Klein-Duitsche vorsten goedgekeurde constitutie ten volle in 't leven te roepen. Dan ware *à la barbe* van Oostenrijk, onder den scepter van Friedrich Wilhelm, Klein-Duitschland gegrondvest, en er mogt dan gebeuren wat wilde, men was dan sterk genoeg door de krachtige aansluiting van het verbondene Noord-Duitschland, om de uitbarsting van Oostenrijks gramschap niet te duchten te hebben. Friedrich Wilhelm schaamde zich dus niet op dat oogenblik een dubbel spel te spelen, waarvan het eene het andere moest bedekken. Met Oostenrijk wendde hij voor te arbeiden aan het herstel van gansch Duitschland, *ten einde* Oostenrijks aandacht van zijnen eigentlijken arbeid, die de vestiging van Klein-Duitschland ten doel had, af te leiden. Om Oostenrijk nog meer ten aanzien van zijne eigentlijke bedoelingen te verblinden, werd de bekende, ons raadselachtige, generaal v. Radowitz met den heer Bötlicher, voor Pruissen, naar Frankfort gezonden als interimaire bondscommissaris.

De bedoeling van Friedrich Wilhelm, of, zoo men wil, van den Raad van Bestuur, was echter niet behendig genoeg gemaskeerd geworden, om niet spoedig begrepen te zijn — en eenmaal begrepen, kon het niet uitblijven of zij moest tot de grootste onaangenaamheden aanleiding geven. Oogenblikkelijk schijnen de Koningen van Hanover en Saksen haar gevat te hebben. Nauwelijks was er sprake van de bijeenroeping van een Rijksdag, op hetzelfde oogenblik dat Pruissen met Oostenrijk gemeenschappelijke pogingen in het werk wilde stellen voor het herstel van Duitschland, of zij protesteerden tegen zoo lakenswaardig eene dubbelhartigheid. Hun protest bleef echter zonder effect; doch strekte ten eersten teeken der inwendige verdeeldheid van de

voornaamste leden van den Driekoningenbond. Nog eene andere daad van Pruissens zijde moest aan die verdeeldheid nieuw voedsel geven, de opname namelijk der beide Hohenzollern (Hohenzollern-Hekkingen en Hohenzollern Sigmaringen) in Duitschland. Deze territoriale uitbreiding van Pruissen wekte den levendigsten weerzin bij zijne beide voornaamste bondgenooten, die daarin een nieuw bewijs vonden van Pruisens verlangen van zich slechts te versterken ten koste van zijne bondgenooten. De betuiging van dien weerzin mogt echter niets in Pruissens handelswijze veranderen; en zoo werd Saksen er toe gebragt den 17 November 1849 den Driekoningenbond te verlaten.

Hierbij bepaalden zich echter de teleurstellingen van Pruissen niet. Terwijl Saksen den bond verlaat en daardoor den bond aanmerkelijk verzwakt, treedt daar andermaal Oostenrijk, die oude spelbreker van Pruissen, op, om van zijnen kant mede te protesteren tegen den, door den *»Verwaltungsrath"* van den Driekoningenbond uitgeschreven Rijksdag. Zoolang die Raad geen begin van uitvoering had gegeven aan zijn besluit te dezen opzigte, liet Oostenrijk begaan; doch van het oogenblik dat hij Erfurt als de plaats der zamenkomst van den Rijksdag, en den dag bepaald had, waarop de verkiezingen voor dien Rijksdag zouden plaats hebben (31 Januarij 1850), van dat oogenblik moest Oostenrijk handelend tusschen beide treden, opdat men weten zou dat het volstrekt niet de *dupe* was van het dubbelzinnig spel, dat daar gespeeld werd.

Ditmaal evenwel scheen Pruissen besloten te zijn door te gaan, in spijt van de protesten van Oostenrijk, waarvoor het tot dusverre steeds geweken was, en er zich niet aan te willen storen. Friedrich Wilhelm kon ook moeijelijk anders. In plaats toch dat het *Interim* tot niets geleid had en Pruissens Koning, tegenover de werkeloosheid van het *Interim*, Klein-Duitschland krachtig aan zijnen troon zou verbonden hebben, vertoonden zich, integendeel, in den Engeren Bond steeds duidelijke sporen van verdeeldheid; had Saksen zich daar reeds aan onttrokken, en was Hannovers sympathie meer dan twijfelachtig geworden en had er, op het eigen oogenblik, onder de impulsie van Oostenrijk, eene innige verstandhouding plaats gegrepen tusschen Beijeren en Wurtemberg, welke beide zich met Saksen zochten te verstaan, en tot welke met elken dag Hannover meer en meer scheen over te hellen. Het vereenigingspunt dezer vier Koningen was een tegenontwerp van constitutie, door Beijeren het eerst vooruitgezet, doch dat vooraf de onverholen goedkeuring van Oostenrijk had weggedragen. Tegenover den eenen Engeren Bond ontwikkelde zich dus in Zuid-Duitschland een andere Engere Bond; en wilde Pruissen niet, dat door dien Bond de trouw zijner verbondene Vorsten nog meer in gevaar gebragt werd, dan mogt het niet langer werkeloos blijven, en moest het onmiddellijk er toe overgaan zijn Klein-Duitschland definitief te grondvesten.

De eerste daad, welke geacht werd daartoe te zullen leiden, was de beëediging der constitutie door Friedrich Wilhelm op den 6 Februarij ll. Merkwaardig zijn de woorden door hem bij die gelegenheid uitgesproken. De warmste dankbaarheid spreekt zich daarin uit voor de ministers, die hem behulpzaam zijn geweest in het tot stand brengen van zijn grootsch ontwerp; nimmer zal hij vergeten hoe groot zijne schuld aan hen is, *en nimmer insgelijks zou hij gedoogen, dat de kracht in het minste verzwakt werd van den band, die thans om de verbonden Staten van Noord-Duitschland geslagen was.* Zoo sprak Friedrich Wilhelm den 6 Februarij ll; in October daaraanvolgende werd hij met den Keizer van Oostenrijk voor de regtbank van den Keizer van Rusland naar Warschau opgedaagd, en moest hij daar het voorstel doen, met eigen handen den Engeren Bond te verbreken en het verlangen uitspreken, dat er vrije conferentien zouden gehouden worden, waar alle Duitsche Vorsten, uit de volheid van hunne herkregen magt, zich zouden trachten te verstaan over het herstel van Duitschland. Beklagenswaardige Friedrich Wilhelm!

Na de beëediging van de Rijksconstitutie, had men er thans toe over te gaan haar aan de goedkeuring van den Rijksdag te onderwerpen, die, gelijk men weet, tegen de eerste dagen van April ll te Erfurt was bijeengeroepen. Voor dat hij bijeenkwam, had echter de Engere Bond nog een gevoeligen slag te verduren, de uittreding namelijk van Hanover uit den Driekoningenbond. Hanover gaf voor in hoog ernstige taal, geërgerd te zijn over de dubbelhartige politiek van Pruissen, dat zich verbonden had, door het orgaan van het *Interim*, in overeenstemming met Oostenrijk te handelen, en zich desniettemin gedroeg, alsof het ten overstaan van Oostenrijk door geene de minste overeenkomsten gebonden was. Zoo bepaalde zich derhalve de representatie te Erfurt tot de vertegenwoordigers van Pruissen en van een 27tal van Noord-Duitsche potentaatjes, die gezamenlijk wel over 5 of 6 millioen zielen regeeren!

Nog in een ander opzigt was het personeel van den Erfurter Rijksdag merkwaardig Hij bestond uit twee Huizen: een zoogenaamd Hooger- en een zoogenaamd Lagerhuis; het eerste het »Statenhuis", het andere het »Volkshuis" geheeten. Het eerste bestond uit 58, het andere uit 175 leden. In het eerste nu hadden zitting 52 ambtenaren, waaronder 5 professoren; in het Volkshuis 139 ambtenaren en daaronder 22 professoren. Men behoefde geen Oedipus te zijn om te raden, welke de eindstemming zou zijn van dien Rijksdag.

De werkzaamheden van den Rijksdag waren spoedig ten einde gebragt. Bij den eigenaardigen geest, die zijne leden bezielde, was dit vooraf te voorzien. Men wilde een eenig Duitschland hebben, hoe dan ook; men moest en men zou aan Friedrich Wilhelm eene zekere opperheerschappij verzekeren, hoe luttel dan ook. Aardig, en uit dien hoofde allezins mededeelingswaardig zijn de *uitdrukkingen*, waarin het besluit van den Rijksdag vervat is. 't Was eigentlijk het voorstel van von Patow, dat, na eerst in het Volkshuis met 125 stemmen aangenomen te zijn, den volgenden dag, in zijn geheel, door het Statenhuis geadopteerd werd. Het strekte tot

1°. aanneming *en bloc* van al de aan het Volkshuis tot aanneming der constitutie gedane voorstellen;

2°. tot aanbeveling van al de voordragten ter herziening door de commissie uit het Volkshuis gedaan; en

3°. tot eene insgelijks *uno actu* te geven verklaring, dat de constitutie slechts van kracht zal zijn en gepromulgeerd zal worden MET de voorgeslagene veranderingen (alle of enkele); indien de regeringen die adopteerden; of ZONDER die veranderingen, indien ze door de regeringen niet aannemelijk mogten bevonden worden.

Door die *en bloc* aanneming der constitutie kwam den 13 April ll. het DUITSCHE RIJK, het Tweede binnen den tijd van een jaar, ter wereld!! Het was, als men zegt, een *parti pris* geweest van den Rijksdag; het wilde, het zou en het moest een *Duitsch Rijk* op de been helpen. Burger in zijn bekende romance, eindigt elke stroof met de regel: *»Huraah! die Todten redten schnell;"* als van zelfs komt ons die regel voor den geest bij het aanstippen van de handelingen van den Erfurter Rijksdag! Handelingen als de zijne. — men mag twijfelen of ze van een gezond organisme getuigen. Daarenboven, naauwelijks had hij zijn woord gesproken, of het graf ontsloot zich voor zijne voeten, om hem in te zwelgen en nimmermeer iets van hem te doen hooren!

Men had echter wel reden gehad aan de verrigtingen van den Rijksdag den meest mogelijken spoed bij te zetten. Het was reeds April toen hij bijeen kwam; den 30 van die maand eindigde het *Interim*, en voor dien tijd wilde Pruissen immers *zijn* Duitsche Rijk gevestigd hebben! Wat evenwel baatte het aan Friedrich Wilhelm? Niets anders dan dat hem eene reeks van nieuwe vernederingen ontsloot!

De verkiezing van een lid der Tweede Kamer in het distrikt Tilburg, ter vervanging van den heer J. Mutsaers, die tot lid van den Hoogen Raad is benoemd, is op den 19 dezer bepaald. Als kandidaten worden genoemd Mr. L. A. Lichtenvelt, oud minister en gewezen lid der Eerste Kamer, Mr. P. Gouverneur, oud lid der Tweede Kamer, en Mr. H. H. van Baar, lid der Prov. Staten van Noord-Brabant.

Men leest in de Pruissische staats-courant het volgende Koninklijk besluit onderteekend door het geheele staats-ministerie:

»Nadat door eene getroffene overeenkomst met het Keizerlijk Oostenrijksche gouvernement de redenen zijn uit den weg geruimd, welke op 6 November aanleiding gaven tot mijn bevel om het geheele leger mobiel te maken, zoo draag ik aan het staats ministerie op, *om de verdere maatregelen, die nog worden uitgevoerd om het legerkorps op den oorlogsvoet te brengen, te staken en langzamerhand de troepen weder op den vroegeren stand te verminderen."*

De *Deutsche Reform* laat daarop volgen, dat de Oostenrijksche regering op hetzelfde oogenblik hare toerustingen staken en met de vermindering van het leger een begin maken zal.

Alle vrees voor *oorlog schijnt dus* te zijn verdwenen.

De tijd nadert dat de goede, de nuttige pers ons weder met een gewenscht voortbrengsel zal verblijden. Wij bedoelen de *Echo Universel de la Presse Catholique* welke met 1 Januarij stellig in het licht zal verschijnen. Wij moeten die onderneming toejuichen om het dubbele doel dat daarmede beoogd wordt, namelijk: de mededeeling aan onze landgenooten van eene bloemlezing uit de merkwaardigste voortbrengselen der katholijke pers van het Buitenland, en de bekendmaking onzer teleurstellingen, onzer verwachtingen, onzer verkregen regten en onzer pogingen om die te handhaven, aan allen, wien in dat Buitenland het hart hoog voor het Katholicismus slaat. Wij hebben helaas nog zooveel te vreezen, zooveel nog te strijden, en die strijd schijnt nog zoo langdurig te kunnen zijn, dat het ons niet vrijstaat eenig middel onaangewend te laten, om voor dien strijd krachten te verzamelen; dat nu de sympathie van het Buitenland ons ook voor een gedeelte zoodanige kracht toevoegt, zulks ligt buiten kijf en wordt door de ondervinding gestaafd. Wij beschouwen het daarom als een dure pligt, voor wie den loop der gebeurtenissen aandachtig gadeslaat, de uitgave van een blad als de *Echo* door zijne inteekening te bevorderen, en deszelfs verbreiding uit al zijn vermogen begunstigen.

Naar wij vernemen, is in eene op 9 December alhier gehouden buitengewone algemeene vergadering van het *Koninklijk Nederlandsch Instituut* gehandeld over de voorstellen tot reorganisatie dezer instelling, welke door Z. Exc. den minister van Binnenlandsche Zaken waren aangeboden, en waarvan in de memorie van antwoord op de begrootingswetten aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gesproken wordt. Na gehouden debatten zijn de beide ingediende voorslagen met *eenparige stemmen verworpen.*

Ten gevolge der laatste volkstelling en de daaruit voortgevloeide statistieken, zullen de laatsten voortaan door de gemeente-besturen moeten bijgehouden en aan de commissarissen des Konings in de provincien de mutatien telken jare ingezonden worden. Zullende er ten dien einde in iedere provincie een bijzonder bureau voor de statistiek der bevolking moeten worden daargesteld.

Voor onderscheidene regementen, die gebrek aan vrijwilligers hebben, zijn tot dienstverrigting de met groot verlof zijnde plaatsvervangers in werkelijke dienst opgeroepen.

De Staatsraad, Commissaris des Konings in de Prov. Noord-Holland, brengt ter kennisse van de belanghebbenden, dat de groote jagt met 31 Dec. a. s., met zons-ondergang zal zijn gesloten Wordende de belanghebbenden tevens verwittigd, dat bij vervoer van wild naar provincien, waarin de jagt bereids mogt gesloten zijn, de houtvesters zijn gemagtigd om consent-biljetten tot vervoer af te geven, geldig voor den tijd, welke door hen tot dien vervoer noodig zal worden geoordeeld.

Z. M. heeft in plaats van G. N. Mulier, tot lid der commissie voor een nader onderzoek naar de doelmatigheid en uitvoerbaarheid der indijking en droogmaking van de Lauwerzee, benoemd den heer D. M. Mellema, lid der Provinciale Staten van de provincie Friesland.

Men meldt ons uit Ouddorp dat de opbrengst der meekrap in Zeeland is geweest als volgt: per bunder 3jarige circa 1900 Ned. ₤; dito 2jarige circa 1600 en 1jarige 1400 Ned. ₤, hetgeen over het algemeen voor eene niet zeer gunstige opbrengst gerekend wordt. Door de gunstige weersgesteldheid staat het winterkoorn en het winterzaad zeer voordeelig te velde. *(N. R. C.)*

Drie onbedreven jongelingen zich te Arnemuiden willende verlustigen in de jagt, trof een hunner, bij het overreiken van het geweer over de sloot, het ongeluk, dat het afging en hem eene verschrikkelijke wond in de regter borst toebragt, waardoor hij onmiddelijk dood ter aarde nederstortte.

»Niets gaat, als ik reizen moet, boven de stille en evenredige jaagschuit" zegt menig liefhebber van het oude, »daarin zit ik veilig." Dat men echter daarmede ook averij kan beloopen, ja schipbreuk lijden, blijkt uit het volgende: Gisteren avond tusschen 5 en 6 uur is eene der jaagschuiten, die van Sneek op Leeuwarden v. v. varen, komende van gemelde stad, nabij de Dijle door een haar tegenkomend, met boter beladen, schip aangezeild en in den grond geboord. Schippers en passagiers zijn gered; maar, daar de jaagschuit diep geladen was, en onder anderen ook eene partij lijnzaad in had, zal de schade zeker aanmerkelijk zijn. *(Sn. C.)*

Aan de redevoering van den heer *Luyben*, in de zitting van gisteren, ontleenen wij het volgende omtrent de Kerkelijke organisatie:

„Hij heeft met genoegen gezien, dat de Regering de ruimste en mildste uitlegging der Grondwet, betrekkelijk de vrije uitoefening der Godsdienst, bedoelt. Hij zegt haar daarvoor dank. Hij vertrouwt dan ook dat de laatste twee regelen, in de Memorie van Beantwoording op het 2de Hoofdst.: geen voorbehoud zullen bevatten, dat niet in de Gwt gelegen is, dat namelijk aan den Staat de zorg is opgedragen toe te zien, dat de openbare orde en rust door de daar te stellen Kerkelijke organisatien niet worden gestoord. — De Gwt. heeft alleen op het oog de openbare Godsdienst-oefening, welke tot rustverstoring aanleiding zou kunnen geven, doch geenszins rustverstoring door Kerkelijke organisatie. Welke invloed kan het op de wet hebben, of de Katholijken door een' apostolischen vicaris of door bisschoppen bestuurd worden? Die woorden in de Memorie van Beantwoording zijn dus overbodig. De Gwt. omschrijft de regten en verpligtingen der Regering, en er kan hier dus aan geen voorbehoud gedacht worden. Of heeft men welligt op het oog gehad den Kardinaal Wiseman, Aartsbisschop van Westminster, en de ongeregeldheden in Engeland voorgevallen. De Regering zou, in

dat geval de onruststookers straffen en dit niet verhalen op een bedienaar der Godsdienst, die er geen schuld aan zou hebben. — Spr. herhaalt het: waartoe dit voorbehoud? Hij doet zulks, ter geruststelling der Katholijken buiten deze Kamer, die de Memorie van Beantwoording mogten lezen. Hij verwacht een geruststellend antwoord van de Regering, en dan zullen alle verkeerde denkbeelden weggenomen worden."

Voorgestelde amendementen op de staatsbegrooting voor 1851.

De heer Zijlker stelt voor, artikel 5 van Hoofdstuk III der staatsbegrooting voor 1851 te veranderen en hiervoor in plaats te lezen als volgt: Artikel 5. Tractementen en bezoldigingen van het personeel der gezantschappen *f* 172,694.00.

De heer Luyben stelt voor, als amendement op het Vde Hoofdstuk der staatsbegrooting, afdeeling VIII, na artikel 62 te stellen: Artikel 62*a*. Subsidie aan het instituut voor doofstommen te St. Michiels-gestel *f* 2000.00; vervolgens het totaal cijfer der afdeeling te brengen op *f* 515,080.00.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 10 Dec. De Wetgevende Vergadering beraadslaagde heden over een voorstel van den heer Bouhier de l'Ecluse, met het doel om de huwelijken tusschen onvermogenden gemakkelijker te maken en hunne natuurlijke kinderen te wettigen. De discussie werd tot een nader te bepalen dag verdaagd. De zitting was overigens geheel gewijd, aan de voorlezing van een zeer uitvoerig rapport van den heer de Montalembert, over een voorstel van den heer d'Olivier, waarbij de stipte viering van den Zondag werd voorgeschreven. Dit rapport, hetwelk tot de aanneming van het voorstel concludeert, zal gedrukt en rondgedeeld worden.

Het rapport van den heer de Montalembert is dubbel merkwaardig wegens de verhevene denkbeelden die daarin zijn uitgedrukt, en de schitterende hoedanigheden van den stijl; het werd dan ook door de meerderheid der Vergadering met zigtbaar genoegen aangehoord. De beleedigingen die hem van de linkerzijde werden toegesnaauwd, en het woord *Jezuit*, dat men hem als een scheldwoord toewees, getuigen van eene andere zijde dat de heer de Montalembert volkomen is geslaagd en dat zijne redevoering haar doel niet heeft gemist.

— Heden was het, gelijk men weet, de verjaardag der verkiezing van den President der Republiek, doch het is opmerkelijk dat deze dag geenszins als een feestdag is gevierd geworden, en dat alle werkzaamheden haren geregelden voortgang hebben gehad. Men weet slechts van een feestmaal op het Stadhuis, en dat de *Moniteur* eene zeer groote lijst van benoemingen bevat tot ridder van het Legioen van Eer.

Het *Bulletin de Paris* doet ook die buitengemeene stilte opmerken en zegt: »Parijs viert den 10 December niet met eene algemeene volksvreugde. Men ontsteekt geen kruid noch lampions op dezen verjaardag. Parijs verandert niet van uiterlijk aanzien, maar vergenoegt zich met aan het werk te blijven en in stilte de rust te genieten, die de 10 December aan de werkplaatsen, aan den eigendom, aan de kapitalen en aan den handel gegeven heeft. Bijaldien arbeid, orde en welvaart van een volk het schoonste feest zijn, dat het ter eere zijner regering kan aanbieden, dan wordt de instelling der regering van den President, te Parijs en door geheel Frankrijk, inderdaad op eene waardige wijze gevierd."

— De President der Republiek heeft den gemeenteraad van Auxerre ontbonden; ook heeft de President de ontbinding bevolen van genootschappen tot onderlingen bijstand gevestigd te Chaumont en te Langres, omdat deze genootschappen de voorwaarden eener onderlinge maatschappij van weldadigheid niet vervulden.

Hugnet, lid van de regtbank te Nantes, beschuldigd van met een aantal met kielen gekleede democraten eene openlijke hulde te hebben bewezen aan Victor Mangin, hoofdredacteur van de *National de l'Ouest*, toen deze de gevangenis verliet, is door het hof van appel te Nantes veroordeeld tot eene *berisping met censuur.*

— Men zegt dat van de leening van 10 millioen, door Mazzini geopend in het belang van de zaak der demagogie, en waartoe de Anglikaansche geestelijkheid voor een groot gedeelte heeft ingeschreven, eene som van 500,000 francs voor Frankrijk is bestemd, en dat een comité van drie leden is verkozen om die som ter bevordering van de genoemde zaak te verdeelen.

— Een aantal jonge Ieren zijn te Parijs aangekomen om er hunne theologische studien te voltooijen. Onder hen bevindt zich een jongeling behoorende tot het geslacht van O'Connell.

ENGELAND.

LONDEN, 9 Dec. Ons gouvernement heeft eene commissie benoemd om eene wet op de echtscheiding te bearbeiden. Zij bestaat uit de Lords Campbell, Beaumont en Redesdale, Dr. Lushington en de heeren Walpole, Dage Wood en Bouverie, leden van het Huis der Gemeenten.

— Men wil hier weten, dat de Fransche regering voornemens is om den dubbelen geldstandaard af te schaffen en zilver tot den eenigen wettelijken standaard te verklaren. Men denkt dat dit geschiedt om de groote hoeveelheid, die bij de bank van Frankrijk ligt, te vrijwaren tegen depreciatie.

— De Anglikaansche bisschop van Londen heeft aan de aartsdiakenen van Londen en Middlesex bevel gegeven om alle Anglikaansche kerken te bezoeken, waarin men vermoedt dat Roomsche ceremonien worden verrigt en om Z. Hoogw. verslag te geven van alle afwijkingen van de vormen of plegtigheden van den Anglikaanschen ritus.

— Te Harwich, Slough, Story, Stratford enz., zijn *meetings* gehouden ter zake van de pausselijke Breve.

— De *Observer* herinnert, dat sedert den dood van Kardinaal Wolsey, 1530, slechts 10 Engelschen met de kardinaals-waardigheid zijn bekleed, t. w. Fisher 1535, Pole 1536, Peyto 1557, Allen 1587, Howard 1675, Erskine, York en Weld 1830, Acton 1842 en Wiseman 1850.

— Zondag jl. liepen er weder zeer onrustbarende geruchten alsof de orde in de Puseyistische St. Barnabaskerk ernstig zou gestoord en dat zelfs het menschen bloed niet zou gepaard worden. De predikant Bennett beklom den kansel en vroeg aan zijne hoorders: Waarom zij in zoo groot aantal vergaderd waren? Of het was om te bidden, of wel om te spotten met de godsdienstoefeningen? De redenaar zeide zeer goed te weten dat één nietig woord bloed kon eischen, en dat hetgeen hij reeds gesproken had, hem het leven kon kosten, maar hij stoorde zich hieraan niet, indien slechts door zijne stem één enkel zondaar tot boetvaardigheid kon worden gebragt.

Gelukkig was de vrees des leeraars ongegrond, want er had noch in noch buiten de kerk eenige de minste demonstratie gedurende de godsdienstoefening plaats.

— Men zegt dat de opening van het parlement den 4 Februarij e. k. zal plaats hebben.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 12 Dec. Men verneemt van goeder hand dat de bijeenroeping der Hannoversche Kamers op zijn laatst den 1 Februarij zal plaats hebben.

— Bij koninklijk besluit van den 10 dezer is het mobiliseren van het leger merkelijk beperkt geworden.

— De *Const. Ztg.* meent dat de openbaar gemaakte overeenkomst niet het eenige te Olmutz onderteekende document geweest is; er zou tegelijk een afzonderlijk verdrag tusschen Pruissen en Oostenrijk, in 14 artikelen gesloten zijn. Het verlangen van Beijeren, om bij de oplossing der Duitsche constitutie-kwestie van de Olmutzer op de Bregenzer en Warschauer overeenkomst terug te keeren, zou voorzeker het bestaan eener zoodanige overeenkomst doen onderstellen.

— Voor de weigering, de Keurhessische schatkistbiljetten tegen derzelver volle waarde aan te nemen, schijnt geenerlei grond te bestaan, daar men die bij de tolkantoren en bij de ontvangsten der belastingen, tegen klinkende munt, zonder eenig verlies inwisselen kan.

— De *Kass. Ztg.* van 11 Dec. bevat een artikel, waaruit men zoude opmaken dat de Keurhessische regering haren zetel voorloopig niet naar Kassel, maar naar Fulda zal verplaatsen.

WEENEN, 7 Dec. De primaat van Hongarije houdt zich sedert eenigen tijd hier op. Hij moet zich vooral bezig houden met de aangelegenheden der Grieksch-vereenigde Kerk.

— Radetzky wordt voortdurend als generalissimus van het Oostenrijksche leger gedeodverwd. Als landvoogd van Lombardije noemt men een aartshertog uit het keizerlijk huis.

ITALIE.

Wij hebben gezien, dat de Sardinische Senaat den 3 dezer eene zitting heeft gehouden, waarin interpellatien over het geschil met den H. Stoel hebben plaats gehad. Die interpellatien werden gedaan door graaf de la Torra.

Spreker betreurde dat geschil; hij was van oordeel, dat het voorzigtig geweest was de zaken zoo ver niet te laten komen. De nuntius van Z. H. had hem verklaard, bijaldien de uitvoering der wet geschorst geweest ware, de H. Stoel haar zou hebben goedgekeurd, behoudens eenige wijzigingen in de voornaamste artikelen. De zending van den heer Pinelli, vraagt spreker, had immers geen ander doel dan om de goedkeuring der wet van 9 April te vragen. Die wet is, wel is waar, bekrachtigd, maar wanneer eene wet niet deugt, waarom haar dan niet gewijzigd in het belang des lands? Vraagt het aan alle Staten, of zij het regt bezitten om de wetten der geestelijke tucht te schenden en om konkordaten te verscheuren, en allen zullen u ontkennend antwoorden. Raadpleegt de geschiedenis, en gij zult zien, dat de bloedigste oorlogen de godsdienst-oorlogen geweest zijn.

De heer Siccardi groot-zegelbewaarder, antwoordde op die interpellatie het volgende: »Het ministerie mag niet gedoogen dat men ter zake van zijn gedrag in de jongste onderhandelingen met den H. Stoel hem de zoo even gehoorde verwijtingen toewerpt. Het kabinet heeft de waardigheid en onafhankelijkheid des lands willen overeenbrengen met *den eerbied* aan den H. Stoel verschuldigd (??) Wetten, door het parlement goedgekeurd en door de uitvoerende magt bekrachtigd, waren niet alleen een *fait accompli*, maar ook een regt, en de H. Stoel behoorde in het oog te houden dat zij niets meer zijn *dan de practische toepassing van beginselen die van oudsher door bijna alle Katholijken zijn verdedigd en verlangd geworden.*

»Een gezant, bezield met dezelfde gevoelens als het ministerie, is naar Rome afgevaardigd om daar een vergelijk te sluiten en om de onthutste gemoederen gerust te stellen. Maar om te onderhandelen, moeten de geloofsbrieven aangenomen worden, en zulks is niet geschied; men heeft met eene weigering geantwoord. De waardigheid des lands, eene altoos kiesche zaak, kwam vervolgens in het spel; onze gezant wist, dat er grenzen bestaan, die een diplomaat niet mag overschrijden; hij heeft die grenzen geëerbiedigd, en het ministerie, dat een getrouwe bewaker is van de onafhankelijkheid der wet, heeft hem voor dat gedrag dank geweten.

»De regering mag geene eenmaal op constitutionneele wijze bekrachtigde wetten op nieuw in het strijdperk werpen. *Zij die de wetten bestrijden*, kunnen zulks in gemoede niet vorderen, vermits zulk eene bewering tot niets minder strekken zou dan tot ondermijning van het gezag ven alle wetgeving. De rampen van een godsdienstoorlog zijn niet te vreezen onder eene regering, die zoo gematigde wetten als de onderwerpelijke laat ten uitvoer leggen.

De heer Montezemolo had eene gemotiveerde orde van den dag voorgesteld.

Maar de heer Doria stelde eene eenvoudige orde van den dag voor, met welk voorstel zich ook graaf de la Torre vereenigde, en hetwelk door den Senaat met eenparige stemmen werd aangenomen.

In eene vorige zitting van de Wetgevende Vergadering heeft de afgevaardigde Siotto Pintor, nopens den toestand van het eiland Sardinie, in een tafereel daarvan o. a. de volgende uitdrukkingen gebezigd:

»In Sardinie bestaat geene veiligheid van eigendom; aldaar bestaat noch regt, noch geregtigheid. Om van tallooze diefstallen, inbraken en vernielingen niet te spreken, hebben het getal der sluipmoorden, (200 in korten tijd) de verwondingen en de struikrooverij op het eiland in eene verschrikkelijke mate toegenomen. Op de 1000 inwoners telt men een sluipmoordenaar, (groote beweging in de Vergadering). Men moordt bij den dag, des nachts, in dorpen en steden, in huizen en kasteelen. Knapen van 13 jaren zijn moordenaars... (Algemeene verbazing). Elken twijfel daaromtrent kan ik wegnemen, en ik zal u slechts de afgrijsselijkste gevallen van bijzondere wraak mededeelen. (De redenaar doet zulks). Zelfs onder de gelederen der nationale garde bevinden zich zulke ellendelingen. De regters sidderen en spreken geen regt meer. De reactionnairen maken gebruik van dien toestand, en willen dat het Absolutismus weder ingevoerd worde. In deze omstandigheden sla ik geene uitzonderingsmaatregelen voor; ik vind die onbillijk en onmogelijk; maar ik vraag aan de regering of de gewone middelen toereikend zijn? Men moet kordate, verstandige overheidspersonen aanstellen, en op onderscheidene plaatsen de nationale garde opheffen.

Te Lassari werd een officier der nationale garde wegens diefstal gevat! De regering beloofde veel en deed niets. 700 karabiniers zouden toereikend zijn om het eiland tot rust te brengen en te zuiveren. In Engeland betaalt men veel, doch men leeft daar veilig. Gij ministers laat ons de helft van ons inkomen aan den Staat betalen, de andere helft laat gij ons door schelmen rooven! (*benissimo! benissimo!* van alle kanten) Laat de regering er op bedacht zijn, hoe zij handelt. Indien zij zegt: ik kan niet anders, dan zeg ik, dat zij geenszins den naam van regering verdient, en juist het tegenovergestelde is van 't geen men regering noemt."

De *Corriere mercantile* van Genua, een blad, dat er steeds op uit is ongunstige tijdingen van Napels en den Kerkelijken Staat te verspreiden, berigt, dat den 24 November in de stad Napels een oproer zou zijn uitgebarsten, tengevolge waarvan vele arrestatien plaats gehad hebben, en vier belhamels tot stokslagen veroordeeld zijn. Men is benieuwd nader te vernemen waarbij dat zoo gewilde oproer zich zal bepaald hebben.

BELGIE.

BRUSSEL, 11 December. De Kamer van Vertegenwoordigers heeft in hare zitting van gisteren de dis-

cussie begonnen omtrent de wegen en middelen. Het ontwerp betreffende de erflatingen in de regte linie gaf aanleiding tot hevige discussie. De minister verklaarde zijn ontwerp niet te zullen intrekken, tenzij de kamer een ander middel deed kennen, waarvan de opbrengst met de voorgestelde belasting gelijk stond.

— De centrale afdeeling is vergaderd geweest over het wets-ontwerp tot buiten koers stelling der Belgische gouden munt.

— Volgens het nieuwe plan der regering tot het oprigten van wasch- en badplaatsen, ter bevordering van de zindelijkheid en gezondheid des volks, zullen op de wijze, zoo als zulks in Engeland plaats vindt, de prijzen daarvan buitengemeen laag gesteld worden. Een koud bad, 10 a 20, een warm 20 a 40 centimes.

— De koninklijke akademie van geneeskunde heeft den 30 Nov. tot honorair lid benoemd, prof. Hairion, van de katholijke Universiteit te Leuven.

— De maatschappij tot het leggen van eene brug over de Schelde tusschen Antwerpen en het Vlaamsche hoofd, heeft concessie verkregen. Deze brug zal de grootste zijn, welke in Belgie nog is gebouwd.

— Lord en Lady Camden hebben te Brugge het katholijk geloof omhelsd.

— Te Mons en in de omstreken vormen zich telkens nieuwe vereenigingen tot het bekomen van goedkoop vleesch (à 45 centimes).

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Fonds	pCt.	11 Dec. 4½ u. gebl.	12 Dec.	4 u.	gebl.
Nederl., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		55¾	56	56⅞	56 1/16
Dito Dito	3	65 15/16	66	66⅛	66⅛
Dito Dito	4	86	86½	86¼	86¼
Dito Obligatien O. I.	4	85			
Amortis. Syndic.	3½	86½			
Handel-Maatschappij	4½	109½	110		
Aand. Rijn-Spoorweg					
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
Belgie, Obligatien 1844					
Cert. bij de Belg. Bank.	2½				
Dito bij Rotsch. en Volksv.		46½	46¾	46⅞	
Frankrijk, Obligatien	3	53½	53⅝	53¾	53¾
Spanje bij Ardoin à 85	5	12 7/16	12 7/16	12¼	
Dito Dito 1840		12½	12 3/16	12¼	12⅝
Dito Onbep. Stukken		12⅛			
Dito	3		38⅞	38⅞	
Dito Binnenl. 2400 P.		33 5/16	33 11/16	33¼	33¼
Coupons Ardoins		8	8 1/16	8⅛	
[illegible]		2¼			
[illegible]		2¼			
Portugal te Londen 5 pCt. nu 4		34⅞	35	35⅛	
Dito Dito		34 7/16	34 11/16	34¼	34¼
Rusl. bij Hope 1798 en 1816	5	104⅞	105	105⅛	105⅛
Dito Dito 1828 en 1829		104⅛	104½	104⅞	
Cert. bij d° 1831 en 1833					
Dito	4½	92¼	92½	92¼	
Dito bij Hope	4	85¼	85¼		
Dito bij Stieglitz en C°.		85⅛	85¼		
Dito bij id. 5de Serie	4	85⅛			
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito					
Polen, Aand. à fl. 300			142		
Dito met Lot. à 300					
Amerika, Bank-Actien					
Pruissen, Aand. met Lot. R. 50	f				
Oostenrijk, Metalliek	5 pCt.	69⅝	70	70⅝	
Dito Nieuwe	2½	37	37½	37⅞	
Dito Nieuwe	5	75⅝	76	76⅛	76⅛
Ween. Bank bij Goll en C°.					
Dito	4	61½			
Aand. met Loting fl. 500		f 880			
Nieuwe dito 250		200			
[illegible], Cert. Hope en Louwer	5 pCt.				
Brazilië te Londen 1824	5	89	89½	89¼	
Dito Leening 1843	5		86		
Dito à 200					
Peru		77½			
Mexico	5	30 1/16	30 1/16	30⅜	
Venezuela 6 pCt. nu	4		31⅛	32⅛	32⅛
New Granada, 6 pCt. nu	1½	18			
Ecuador					
Coup. Ecuador	f				
" Grieken		3⅛			

Peru uitgestelde 35½, ¼.

Binnenl. fondsen waren op nieuw tot verhoogde koersen gevraagd. 3 pCt. Fransche en Belgische insgelijks williger. Naar Metall. was veel vraag en kooplust en bleven ruim 1¼ hooger dan gisteren; de overige vreemde fondsen meest alle tot verbeterde koersen goed te plaatsen.

Koers van het Geld: Beleening. 2½ pc., Prolongatie 2½ pc., Disconto 3 pc.

Wisselkoers.

2/m. Parijs 55⅞; Zigt Parijs 56¼, 2/m. Londen 11,65; Zigt Londen 11,72½; 2/m. Hamburg 34 [illegible]; Zigt Hamburg 35⅛; 3/m. Lissabon 41; 3/m. Porto 45; 2/m. Petersburg 1,82.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 11 Dec. Belg. leen. 2½ pc. 49¾; 5 pc. 97; 1840, 5 pc. —; Spanje Ard. 5 pc. 12⅞; Binnenl. 3 pc. 33¼; Coupons —; Rom. Leening 75.

WEENEN, 9 Dec. Met. 2½ pc. —; 4 pc. —; 4½ pc. 82; 5 pc. 95; Bank-Action 1151; Lot. fl. 500, —; id. fl. 300, 113½.

BERLIJN, 10 Dec. Schuldbr. 3½ pc. 82 a —; Loten 119½ a 120; Rusl. Stiegl. 4 pc. —; Pools. 4 pc. 76¾ a —; Loten fl. 200 95½; id fl. 300 134¾; id. fl. 500 78 11/12.

HAMBURG, 10 Dec. Rusl. Eng. Leen. 102; Stiegl. 4 pc. 84; Spanje, Ard. 5 pc. 11¾; Binnenl. 3 pc. 31¼.

FRANKFORT, 10 Dec. Met. 5 pc. 72¼; 4 pc. 56½; 2½ pc. 39; Bank-Action 1020; Darmst. Loten fl. 50 75½; id. fl. 25 26½; Badensche Loten fl. 50 51⅛; id. fl. 35, 30⅝; Nassausche 25⅛; Holl. 2½ pc. 56¼; Werk. Sch. 4 pc. 86; Sijndic. 3½ pc. 86½.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 12 December.

De heden gehoudene veiling is als volgt afgeloopen: 102 fust. Zuidzeetraan *f* 37½ a 38 opgeh.; 41 pijp. Archangeltraan *f* 37 a 39 opgeh.; 209 ton Finmarker en 298 ton Finmarker verkocht; 216 ton Levertraan opgehouden.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 11 Dec. Moutwijn per Ned. vat zonder fust *f* 10,25; Jenever *f* 13,75, Amst. Proof *f* 15,00; zonder de belasting.

ANTWERPEN, 11 Dec. KOFFIJ. Heden zijn 730 balen St. Domingo verkocht, benevens eenige partijtjes Braziel en Batavia. Het artikel blijft gunstig

KATOEN. Er zijn 36 balen Amerik. gedaan.

ZWAVEL. Er zijn 30,000 kil. ruw Zwavel verkocht.

TRIEST, 1 Dec. Overzigt van de Week. Nooit heeft de Wissel hier zoo gevarieerd als deze week. Den 27 was de drukte om Goud en Zilver te bekomen, zoo groot; dat men de agio betaalde, zoo als de houders vroegen. Deze omstandigheid heeft ook aan den handel levendigheid bijgezet, die zonder dat stil zou gebleven zijn. Behalve Katoen, waarvoor weinig verkoopers waren, is er in alle artikelen veel omgezet, en wel tot 10, 20 en 25 pCt. hooger prijzen dan de vorige week. Er zijn verkocht 5000 zakken Koffij van differente soorten, Rio tot fr. 32 a 45; St. Domingo tot 39 a 43; Java tot fl. 40; Havana tot 42; Porto-Rico tot 43 a 44,

Van SUIKER betaalde men wit Bahia fl. 19 a 21 per cent.; blond Havana 17 a 21; gestampte Hollandsche 22 a 26; en Fransche Melis fl. 24.

SCHEEPSTIJDINGEN.

HELVOET, 11 Dec. De schepen Joan, naar Batavia, Princes Charlotte, naar St George d'Elmina en Gertrude, naar New-York, zijn wegens mist geankerd.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 11 Dec. J. Haijes, Lord John Russell, (s.) Londen. — R. L. Brouwer, Hendrika, Newcastle.

GEPRAAIDE SCHEPEN

Door den Texelschen loodsschipper J. Mosselaar, van de loodsboot N°. 5, is den 7 December, Kamperduin Z. O., 3 mijlen afstands gepraaid, het kofschip Gesina Johanna, kapt. H. W. Lukens, van Riga naar Rotterdam.

CARGA-LIJSTEN.

AMSTERDAM

MALAGA, Klein, Alexandrina: 275 v., 255 korv., 325/1, 250/2, 250/4 k. Rozijn; 50/2 k. Citroenen. 12 b. Oranjeschillen, van Heek en Jurjans, 250 k. Rozijn, S. D. T. E. Wagner; 215 v. 1,055 korv., 373/1, 250/2 k. 250/4 k. Rozijn, 95/2 k. Citroenen, 12 b. Oranjeschillen, 20 arobes Vijgen, Order.

WARVERORD, Kröger, Willem: 654 ton Raapzaad. H. en D. Rahusen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 12 December in lading naar:

Keulen	L. de Ruiter, Colin N°. 29.
"	W. Lintz, Herman.
Ludwighaven	A. Hartman, Ludwighaven N°. 6.
Duisburg	H. Bakker, Duitschland.
Manheim	J. Dorsenbach, Jacob.
Mainz	W. Keller, Maintz N°. 1.
Weesel	P. J. Balk, Vrouw Rebecca.
Straatsburg	N. Itschert, Frankfort N°. 5.
"	H. Scholten, " " 11.
Dusseldorp Neus en *Urdingen*	C. Brugman, Niederrein N°. 3.
's Hertogenbosch en *Maastricht*	A. Verschure, Men Hoopt. Sluit 14 December.
Maastricht	B. van Mullekom, Stad Maastricht.
Venlo en *Roermond*	H. Vos, de Vrouw Antonia. (Beurt L. de Rijk en C°.)
Tiel	C. van Uden, de Vrouw Magdalena.

KEULEN, 11 December in lading naar:

Amsterdam	Kapt. Berna	Köln N°. 11.
Rotterdam	" v. Emster	" " 26.

Rijnhoogte ARNHEM 11 Dec. 1 el 70 duim
KEULEN 11 " 7 vt. 9 "

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.